

Pošten odnos do dela — merilo uspešnosti

Pogovor z Marijo Novak je bil eden tistih, ko pomisliš, kako dobro bi nam vsem šlo, če bi bili vsi takšni. Kakšni? Kakšna je

Marija Novak, zaposlena v Leku v Tozdu Farmacija v Injekcijskem obratu.

Delavna, še enkrat delavna in

Marija na svojem delovnem mestu na injekcijskem obratu v Leku

Po Agrokomerčevi menični aferi

Zgledno sodelovanje gradbenega podjetja GIPOSS v Bosanski krajini

O posledicah Agrokomerčeve menične afere smo že toliko črtili prelili in še ga bomo, da tokrat o njih ne bi izgubljali preveč besed. Reči pa je treba, da je ta razvpita delovna organizacija v naši državi zapustila tako globoke sledi, da nekatere delovne organizacije po republikah ne zaupajo niti drugim, zglednim v Bosni in Hercegovini. K sreči pa tako nepremišljeni niso povsod, prav nasprotno, v Gipossu denimo, nam je glavni direktor Franc VOŠNJAK zatrdil, da bi dobro stikane vezi morali le še bolj utrjevati.

Gradbeno podjetje GIPOSS s svojimi tremi tozdi: Inženirig, Azo in zlasti s Trgovino, je v Bosanski krajini zelo prisoten. Denimo tozda Trgovina na področju Bosanske krajine deluje že od leta 1970. Takrat je bila namreč v Ostrožcu pri Cazinu organizirana enota za prodajo gradbenega materiala. Z reorganizacijo gradbenega podjetja Megrad so v tozdu Trgovina le še povečali prodajo svojih izdelkov. Danes kar tretjino letne proizvodnje ustvarijo v Ostrožcu. Sodelujejo pa tudi z drugimi delovnimi organizacijami, denimo z Radom — tovarno kartona in embalaže v Czinu, z Metalom, z Izgradnjo v Bihaču in s Podgrmečom v Bosanski Krupi.

Menična afeta nas direktno ni prizadela. Nismo imeli nobene Agrokomerčeve menice, je pove-

dal direktor DO Giposs tov. Franc VOŠNJAK, „kasneje pa nas je ta menični krog zajel, tako da smo se morali pritožiti. Vendar upamo, da bomo s firmo Podgrmeč našli skupni jezik, da ne bi šli v tožbe, ampak da nam bodo poravnali stroške in nam plačali, kar so nam dolžni. Ob tem pa moram poudariti, da imamo na področju gradbeništvaja zelo solidne poslovne partnerje. Morda tudi zato, ker imamo tu v Ljubljani veliko zaposlenih iz Cazin in Bihača. Megrad je imel zaposlenih kar okoli 70 % odstotkov njihovih delavcev.

Še pred leti smo imeli na tem področju Bosanske krajine velike ambicije, vendar nas je gospodarski položaj v Jugoslaviji, zlasti pri vlaganjih, precej zadržal. Mislim pa, da je to nerazvito področje za nas gradbince zelo zanimivo. Ne gre samo za to, da mi ta gradbeni material prodajamo, naš cilj je, da tja prenesemo naše znanje in sodobno tehnologijo gradnje itd. Mislim namreč, da bi njihovi delavci tako lahko ostali doma, saj vemo s kakšnimi težavami se srečujejo v Ljubljani (razdvojene družine, stanovanjski problemi, veliki stroški itd.).

Trenutni težki položaj v Jugoslaviji nas v naših hotenjih nikakor ne sme omajati. Prav nasprotno, prizadevati si moramo, da bomo na tem, še enkrat poudarjam, nerazvitem področju še bolj prisotni.“

Prebivalci makedonske občine Kavadarci so tako kot vsako leto tudi letos ob svojem občinskem prazniku podelili najzaslužnejšim delavcem občinska priznanja in nagrade. Med šestimi letos izbranimi je dobila tudi predstavnik pobratene občine Ljubljana—Šiška **MARIJA NOVAK**, delavka iz delovne organizacije LEK.

skromna. »Danes mnogim manjka pošten odnos do dela,« pravi Marija. »Nedisciplin in površen odnos do dela in družbene lastnine nas spremlja na vseh koncih. Seveda pod takšnimi pogoji ni moč dosegati dobrih delovnih rezultatov. Vsak naj bi začel pri sebi, samega sebe naj vpraša, koliko je pošten do svojega dela. Boli me, ko gledam te razmere, vsak si vse upa, skratka ljudje so preveč razpuščeni, težko jih je obvladati. Iz takšnih delovnih osnov ni moč pričakovati bogate in uspešne družbe. Na vsak način bi bilo potrebno zaostri delovno disciplino in predvsem odpraviti uravnilovko: kdor dela več naj tudi več dobi.«

S takšnim odnosom je Marija seveda v svojem delovnem okolju, med najboljšimi delavci. Ni pa zavzeta le na delovnem področju. Pred mesecem dni je prejela občinsko priznanje pobratene občine makedonskih Kavadarcev za uspešno delo na družbenopolitičnem področju in na svojem delovnem mestu. »Priznanje mi veliko pomeni in me obvezuje k še boljšemu delu,« pravi Marija. Toda to ni edino priznanje ki ga je prejela, pred dvema letoma je za aktivno družbenopolitično delo v sindikatu dobila srebrno priznanje OF slovenskega naroda. »Poleg srebrnega znaka sindikatov in Lekove plakete dela, mi to priznanje sedaj pomeni največ.«

Marija je s svojo zavzetostjo v Leku, kjer dela že 17 let, vplivala na dosti koristnih sprememb za boljši jutri. Vseskozi pa sta jo vodila kakovost izdelkov in dobro delo v proizvodnji.

Nehote se ti po vsem tem ponuja vprašanje — je v današnjih družbenih razmerah težko biti tak kot je Marija? Namreč biti tako dosleden in prežet s tako mero optimizma, saj nas vse težje okoliščine silijo ravno v nasprotno — v vse večjo pasivnost in malodušje. »Ravno zaradi tega se še bolj borim za boljši jutri,« pravi Marija. »Brez borbe, prizadevanj in odrekanih gotovo ne bomo našli izhoda iz težav. Zagovarjam stališče, da je samo dobro delo in pošten odnos do dela temelj za izboljšanje. Če bomo vsi podlegli malodušju, ne bo nikogar več, ki nas bo držal na površju. Moralni razkroj pa je v družbi zmeraj pomenil razpad sistema. Mislim, da se je vredno boriti!«

Takšna je ta naša Marija.

Z obiska v pobrateni občini Kavadarci

Leta 1977 so predstavniki občine Ljubljana—Šiška in občine Kavadarci v Makedoniji sprejeli listino o pobratenu. Cilj tega je bil doseči takšno raven sodelovanja, ki bi prinesla kar največ koristi obema občinama. Kot nam je znano, smo v občini Šiška v tistem obdobju izredno odobrili gospodari. Nosilke razvoja so bile organizacije združenega dela T. Z. Litostroj, Lek, Rašica in še mnogo drugih, ki so v manjšem obsegu, pa vendar veliko prispevale k razvoju občine.

Povsem drugače je bilo z občino Kavadarci, ki leži na tako imenovanem manj razvitem območju SR Makedonije. Najpomembnejša delovna organizacija v občini je bil in je še danes Agrokombinat Tikveš, ki prideluje žlahtno grozdje in vino. V sklopu Agrokombinata je tudi kmetijsko posestvo s približno 700 glav govedi in manjša mlekarna, kjer pridelajo dovolj mleka za potrebe mesta Kavadarci. V občini je nekaj OZD, ki se v tem trenutku srečujejo z velikimi težavami. Omeniti pa velja eno najuspešnejših, »ELRO«, ki tesno sodeluje z Iskro iz Pržanja.

Pretežni del prebivalstva v Kavadarcih se preživlja s kmetijstvom. Samo mesto ima okoli 28.000 stanovalcev, približno polovica je brezposelnih.

V spomin na vojne žrtve imajo Kavadarci nekaj lepih obeležij. Največji in najlepši je spomenik z imenom »Kosturnica«. Stoji visoko na hribu, s katerega se razprostira prelep razgled na mesto in nasade v ozadju.

Prebivalci občine vsako leto praznujejo svoj občinski praznik, 7. september.

Marija Novak